

LAIVAS

No. 39. Metai XII

Rugsējo-Sept. 24, 1932

ESR valst
respublikas
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

XIX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E v a n g e l i j a .

MATO 22, 1—14.

ANUO metu Jėzus kalbėjo vyriausiems kuniaigms ir parisiejams prilyginimais ir tarė: Dangaus karalystė panaši į žmogų karalių, kurs kėlė savo sūnui vestuves. Jis siuntė savo tarnų pašaukti pakviestųjų į vestuves, tardamas: Sakykite pakviestiesiems: Štai, aš prirengiau savo pokylį, mano jaučiai ir mano peniukšliai papjauti ir visa prirengta; ateikite į vestuves. Bet jie tai nieku vertė ir nuėjo sau, vienas į savo ūkį, kitas gi į savo pramonę; kiti nutvėrė jo tarnus ir apgėdinę juos užmušė. Tai išgirdęs karalius užsirūstino ir nusiuntęs savo kariuomenę sunaikino anuos galvažudžius ir jų miestą sudegino. Tuomet jis tarė savo tarnams: Vestuvės, tiesa, prirengtos, bet pakviestieji buvo neverti. Eikite tad į kryžkelius ir ką tik rasite, šaukite į vestuves. Jo tarnai, išėję į kelius, surinko visus, kuriuos rado, piktus ir gerus, ir vestuvės buvo pilnos sėdinčių už stalo. Karalius įėjo pasižiūrė-

L e k c i j a .

EFEZ. 4, 23—28.

BROLIAI: Atsinaujinkite savo išmanymo dvasia ir apsilvilkite nauju žmogumi, kurs sutvertas pagal Dievą teisybėje ir tiesos šventume. Todėl, atmesdami melą, kalbėkite kiekvienas savo artimui tiesą, nes mes esame vieni kitų nariai. Jei rūstinatės, tai nenusidėkite. Tegul saulė nenusileidžia ant jūsų rūstybės. Neduokite vietos velniui. Kas vogė, tegul jau nebevogia; teužiima velyk darbu, dirbdamas savo rankomis, kas gera, kad turėtų ko suteikti kenčiančiam skurdą.

tu sėdėjusiųjų už stalo ir pamatęs tenai žmogų neapsivilkusį vestuvių drabužiu, jam tarė: Prieteliau, kaip čia įėjai neturėdamas vestuvių drabužio? Jis gi tylėjo. Tuomet karalius tarė tarnams: Surišę jam rankas ir kojas, išmeskite jį laukan į tamsybes; ten bus verksmo ir dantų griežimo. Nes daug pašauktųjų, bet maža išrinktųjų.

“Budėkite, tvirtai stovėkite tikėjimo, elgkitės kaip vyrai ir bukite stiprūs. Visa ką jus darote, tebunie daroma meilėje” (I Kor. 16. 13-14).

“Tu iš ten neišeisi, iki nebusi užmo-

kėjęs paskutinio skatiko” (Luk. 12. 59).

“Kas gėdysis manęs ir mano žodžių, to gėdysis žmogaus Sunus, atėjęs savo Tėvo ir šventųjų angelų didenybėje.” (Luk. 9, 26).

Eucharistinis Pokylis

Kun. Pr. J. Vaitukaitis.

Tikinčiųjų Komunija per Mišias.

Viską apmąstantis ir kilniausias Šv. Mišių objektas pilniausiai reiškiasi kunigo ir žmonių Šv. Komunijoje. Aukojimo veiksmas baigiasi su Šventuoju Pokyliu, kuriame Auka yra imama, kai po valgis. Tame Šventame Pokylyje išūninti Dievo vaikai sėdasi kartu su Tikruoju Sūnum, Kurs juos padarė įpėdiniais į Jo karalystę; dėl to jie savinasi Jo Kančios nuopelnus, apturėdami pažadą ir nujautimą tos laimės ir garbės, kuri jų laukia. Eucharistiniame Pokylyje galime vaizduoti mūsų Išganytoją, sėdintį mūsų tarpe, kaip mūsų Tėvą; Bažnyčią, kaip mūsų Motiną; ir visus tikinčiuosius, kaip vaikus, kurie meilinguoju pasitikėjimu atsilanko priimtų Gyvenimo Duonos.

Šventoji Bažnyčia niekada nenuilsta mus kviešti, niekada nepaliauna mus žadinti dažnai, net ir kas dieną, kad priimtume Šv. Komuniją; ir Ji taip pat mus drąsina, kai klausome Šv. Mišių, kad priimtume švenčiausiąjį Sakramentą kartu su kunigu ne vien dvasiškai ar per troškimą, bet aktualiai, tikrai Ji

priimdami sakramentaliniu būdu. Toks tai yra troškimas Bažnyčios, kuriai Jis įpareigojo pilnybėje viską užlaikyti žmonijos gerovei ir išganymui.

Dieviškoji Jėzaus Širdis karštu troškimu liepsnoja, kad susijungti su tais, kurie klauso Šv. Mišių. „Imkite ir valgykite,“ Jis sako, „tai yra mano Kūnas“ (Mat. XXVI, 26). A, kaip toji Meilingoji Širdis nuliūsta, kai kunigas deda atgal į Tabernakulą konsekruotas ostijas, kurios būtų galėję būti duotos gyvuojantiems pamaldžių krikščionių širdžių tabernakulams, jei būtų komunikavę. Mažiji Jėzaus Gėlelė gražiai išsireiškia: „Jėzus anksti rytą kas dieną iš dangaus eina ne tam, kad pasiliktu auksinėje ciboriijoje, bet, kad rastų antrašį dangų — sielų dangų, kuri Jis pamėgo.“ Jei mes galėtume tik realizuoti tikrąjį Jėzaus troškimą, kuriuo Jis trokšta, kad mes Jį priimtume šventoje Komunijoje, mes nenutoltume nuo Dievo Stalo be tikrai pateisinančių priežasčių. Altorius, tabernakulas, monstrancija, bažnyčia, yra vien prieinamos buveinės dėl Jo meilės: *Jotroškimas ir pasiryžimas yra atkreiptas į mūsų širdis, kuriose Jis norėtų gyventi, kuriose Jis trokšta viešpatauti.* Jis prašo, Jis maldauja — trokšdamas, kad Jam atidarytume savo širdis. Jis duoda garbingiausius prižadus tiems, kurie Jį priima; Jis smerkia amžinąją mirtim tuos, kurie atsisako priimti Švč. Jo Kūną ir Kraują.

„Mano džiaugsmas,“ Išganytojas apreiškė Šv. Gertručiai, „yra būti su žmonių veikais; ir meilė, kurią aš laikau dėl jų, privertė mane įsteigti Altoriaus Sakramentą, kuri kad priimtų mano ištikimieji mano atminimui... Kas nors sulaikytų krikščionį, kuris yra pašvenčiameje

malonėje, nuo priėmimo to brangaus mano meilės pažado, toks trukdo mano užmanymams ir neigia maloningiausią man džiaugsmą. Kai esu mano meilės gausumo verčiamas, aš ateinu į sielą per Šv. Komuniją, ir tą sielą pripildau malonėmis, visi dangaus ir žemės gyventojai, visos sielos skaistyklėje, tuo pačiu momentu datiria kokio nors mano meilės nuopelno.”

Šv. Komunija gimdo išganingas sekmes

1. *Šv. Komunija mūsų sielas jungia su Kristum, gyvybės Kūrėju.* Šv. Komunija priėmimo laikas ir kaip ilgai Šventosios Ostijos pavidalas užsilieka, tol, Kristus yra substancialiai esamas — Kūnas ir Kraujas, Siela ir Dievybė — kūne ir sieloje to, kurs Jį priima į savo širdį, gaivinant priėmėją maloningais meilės ir paguodos sentimentais. Kai komunikatas priema Švč. Sakramentą, išpildant visas reikalingas sąlygas, tada įvyksta vienybė tarp jo ir Kristaus, kilniausia, aritmiausia, kokia tik galima čia, žemėje. Tai yra aukščiausias Dievo meilės laipsnis, kad Jis Pats Save duoda, kaip maistą, kad galėtume su Juo artimai susijungti. Jokių kitų veiksmu Išganytojas nepasirodo taip meilingas, taip maloningas, kaip panaikindamas ir permainingas Save į maistą, kad atmainyti visą mūsų būtybę ir mums duoti Dieviškojo Jo gyvenimo.

2. *Šv. Komunija yra amžinosios garbės prižadas.* Mūsų Išganytojas iškilmingai pareiškė: “Kas valgo mano Kūną ir geria mano Kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą, ir aš prikelsiu jį paskutinėje dienoje.” (Jon. VI, 55). Tas, kurs vertai priima Dangiškąją Maną, gali tikėtis su laukti dovanos, kuriaja džiaugtųsi Palaimintuoju Dievo regėjimu. Viešpats Jėzus yra amžinoji Tėvo grožė ir garbė, prisikėlimas ir gyvenimas. Jei mes vertai priimsime Jo Kūną ir Kraują, netap-

sime amžinosios mirties auka, bet turėsime atsikėlti į amžinąjį gyvenimą. Mirtis bus bejėgė tam, kurs yra sustiprintas Dieviškuoju Kūnu; karstas nenugalės to, kurs yra persisunkęs Dieviškuoju Krauju.

3. *Šv. Komunija yra visų dvasiškujų malonių šaltinis.* Kas gi gali suprasti tas visas išganingas malones, nuostabias dvasiškas dovanas, kurios išplaukia iš verto tos Švenčiausios Misterijos priėmimo! Čia, ties malonės šaltiniu, nusidėjėlis susitaiko su Dievu, teisingasis tampa tobulesnis, angelai džiaugiasi, nuopelai dauginasi, nusikaltimai nuplaujami, pikto pavojai naikinami, ligoniai išgydomi, nupuolusieji atsikelia ir per to Sakramento pagalbą atsiskybę tikintieji yra išlaisvinti nuo nuodėmių. Nuostabiu būdu šis Sakramentas padaugina ir sustiprina mumyse įkvėptas tikėjimo, vilties ir meilės dorybes ir mūsų sielose gimdo sekmes, panašias toms, kurias Išganytojo Kančia nuopelnė pasauliui.

4. *Šv. Komunija grąžina sveikatą sielai.* Nuostabiai paslėpta šio atgaivinančio Sakramento malonė, dorybė atnaujinama sieloje, ir skaistybė, sunaikinta per nuodėmę, atgimdoma. Mums, suvargusiems per pagundą ir nuodėmę, Išganytojas Šventoje Komunijoje pritaisė gaivinančią ir maloningą gyduolę, kurie serga, kad skubiai išgytų, maistą keliančiąs prigimtį nuveikiama ir paskui tobulėjama, o naujas atgamtinis gyvenimas įkvėpiamas į mūsų sielas. Jei mes daugiau nepatiriame savyje tokių dažnų ir smarkių veiksmų pykčio, rūstybės, pavydo ar geidulingumo, turime dėkoti Švč. Kristaus Kūnui ir Karujui ir nusiraminti, kad Dieviškasis Sakramentas nutildo nesuvaldomą žmogaus prigimtį ir jausmus.

5. *Šv. Komunija naikina paprastą bei kasdieninę nuodėmę ir saugo nuo mirtinosios nuodėmės.* Gailestingiausias

Išganytojas yra žmonijos silpnybių naikintojas ir kaip dažnai priemame Šv. Komunią, taip dažnai Jis nuskaistina mūsų sielas iš nuodėmių sutepimo per Švč. Savo Kūną ir Kraują. Jis yra kaip deganti ugnis. Jei mūsų sieloje Jis randa mirtinąją nuodėmę, kurios esimo nenuvokiame, Jis ją panaikina taip, kaip ugnis sutirpina ledą. Mumyse Jis naikina paprastosios bei kasdieninės nuodėmės rūdis, kaip ugnis naikina geležies rūdį. Švenčiausioji Eucharistija dalinai ar visai išlaisvina iš skaistyklos, kaip vertai priemame Šv. Komunią.

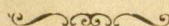
6. *Šv. Komunią pradžiugina sielą dangiškuoju palaiminimu.* "O priimk ir matyk, kaip meilingas yra Viešpats!" šaukia psalmistas. Miruolio žmogaus kalba niekada negalės išreikšti dangiškųjų džiaugsmų gelmės, beribio palaiminimo, neapsakomų linksmybių ir palaimų, kuriomis persiema skaisčios sielos, kurios artinasi prie Dievo Stalo. Su giesmyno sužieduotine siela gali sušukti: "Aš suradau Jį, kurį mano siela myli; aš Jį laikysiu ir Jo nepaleisiu." Čia mes geriame ties pačiu šventumo ir malonės šaltiniu; čia mes į savo būtybę priemame visų dovanų Davėją ir Patį Šventumą. O meilės gausuma! Tas, Kurs mane sutvėrė, ilsisi manyje, visa mane pripildydamas dvasiškais džiaugsmiais ir mane nustelbdamas Savo meilės malonumu, meilingumu.

7. *Šv. Komunią nusilpnina geidulingumą ir nugali šėtoną.* Švč. Jėzaus Kristaus Kūnas yra tvirta atspara prieš visus kūno geidulius ir pagundas. Mes niekada negalėtume nugalėti pragaro piktumų, jei būtume palikti vieni kovoti be šios Dieviškosios priemonės, kuri sustiprina sielą prieš drąsius nelabųjų priešų antpuolius. Šis misteriškas Sakramentas sulaužo šėtono galybę, kurs varosi, kad mirtinomis nuodėmėmis sunaikinti mūsų pačių sielą. Tai yra skaistybės šaltinis, iš

kurio plaukia malonės rasa, skaistybės ir šventumo rasa, kuri naikina visų nuodėmingųjų palinkimų įsigalėjimą.

8. *Šv. Komunią suteikia sveikatą ir stiprumą kūnui.* Kai Išganytojas dar vaikščiojo čia, žemėje, dorybės iš Jo spin dėjo tokiu gausumu, kad įvairios ligos šalinosi nuo tų ligonių, kurie palietė bent Jo drabužio kraštus — palus. Argi ligos nesišalina taip pat ir nuo mūsų, kurie esame taip laimingi, jog mums nereikia paliesti Jo drabužio palų, bet galime į savo širdį priimti Švč. Jo Kūną ir gavitis! Viešpats Jėzus yra visa išmanantis Gydytojas. Kartais taip didelė yra ta malonė, kurią Jis mums duoda per tą Sakramentą, jog per teikiamo pamaldumo gausumą, ne vien mūsų siela, bet ir silpnas mūsų kūnas tampa sutvirtintas ir atnaujintas. Išvanytojas įsteigė tą Sakramentą ne vien sielos išganymui, bet ir dėl laikinos kūno gerovės ir sveikatos. Mes negalime išskaityti tų visų šventųjų, kurių maistas per daugelį metų tebuvo vien Švč. Jėzaus Kristaus Kūnas, priimtas Šventoje Komuniijoje.

Štai, krikščioniškoji siela, kiek daug laimės prarandi pati ir kitų daugelis per visas tas dienas, kuriose šalintės nuo Šventosios Komunijos! Taigi, dažnai, net kas dieną, artinkitės prie to malonės šaltinio ir Dieviškojo gailestingumo, prie to viso gero ir šventumo prado. Geriausia nuspręsti ir pažadėti, kai klausai Šv. Mišių, jog niekada per savo klaidą neapleisi tos progos, kad neprisiartintum prie Šventojo Dievo Stalo, nepriėmęs Šv. Komunijos. Ir, jei taip dažnai ir vertai priiminėsi Šventąją Komunią, gali būti tikras, kad šioji žemė virs tau Rojum, o po mirties pelnysi amžinąjį gyvenimą danguje.

Švč. Marijos Mokslas

Kad pasaulinis mokslas yra reikalingas, kad jis nemaža gero yra žmonijai padaręs ir daug dalykų jis mums nušvietęs tikroje šviesoje, tai šito užginčyti negalima; tačiau, ypač paskutiniaisiais dešimtmečiais, jis yra iškeliamas jau per daug aukštai ir jam pridudama per daug svarbos. Gi rimtai ir bešališkai išžiūrėjus į mokslą, regime, jog daug mokslo šakų remiasi tikrai spėliojimais, kurie, laikui bėgant, pasirodo klaidingais. Kas pikčiausia mokslo vyruose tai tas, jog jie savo tyrinėjimais dažnai ir labai dažnai nukrypsta nuo Apreiškimo tiesų ir savo neva mokslais, tačiau iš tikrųjų tik paviršutiniškais tyrinėjimais ir priparodymais stengiasi sugriauti Apreiškimo tiesas ir šiuomi neapsakomai daug žmonių suklaidina taip, kad neretai net ir geros valios žmonės suvilioja! Šitų neva paskutinių mokslo vyliojančių žodžių praplito jau tiek, kad žmogui iš tikrųjų labai sunku susivokti ir atskirti tikrasis mokslas nuo klaidingojo.

Štai, Šventoji Dvasia geros valios ir turintiems pašvenčiamąją malonę žmonėms suteikia mokslo dovanos, kuri padaro tą, jog žmogus be ypatingų mokslų ir vargų aiškiai išmoksta tikėjimo mokslo. Šita dovana yra tai viršprigimtinė ypatybė, kuri apšviečia mūsų protą ir padeda mums tikėjimo dalykuose lengvai išskirti tiesą nuo klaidos, pagrindinius tikėjimo dalykus nuo išviršiniųjų tikruosius nuo abejotiniųjų. Yra tai vidujinis žmogaus proto stovis, padaręs žmogų, taip sakant, dvasišku ir padedęs žmogui išdirbti tikrąją pažiūrą į pasaulinius mokslus ir dalykus, kaip tai matome iš Šventojo Rašto žodžių: "Dvasiškasis žmogus išmano visus dalykus" (I Cor. II. 15).

Šita dovana verčia mus ieškoti vien

tik tikros tiesos. Ji padeda lygkad nuo jauta (instinktu) sugriauti bedievių žmonių siulomus protavimus (sofizmatas) prieš mūsų tikėjimo tiesas (dogmatas) ir leidžia mums suprasti žemiškųjų daiktų tuštybę, sulyginant su dangiškaisiais daiktais. Žmogus šitąją dovana apdovanotas pradeda niekinti pasaulio smagumus, pažinti ir gerbti mūsų kryžių tikrąją vertybę.

Pagaliau, šita mokslo dovana yra tai dieviškosios Apveizdos mums suteiktas žibinčius, kursai savo spinduliais nušviečia pasauliniųjų mokslų esmę ir paveda juos Bažnyčios mokslui, kursai yra aukščiausios Išminties mums paduotas.

Kaip štai dovana apšviečia kad kartais ir labai mažai moksliskai išlavintus žmones, tai priparodo mums kad ir toksai Ars'o klebonas kunigas Vianney, kursai savo gilų pažinimu tikėjimo stebindavo net ir tikrus teologus, arba tok-

sai jau mūsu minētas palaimintas Hofbauer'is.

Nuo atsiuntimo Šventosios Dvasies iki šiai dienai, kaip tai prirodo mums istorija, šita mokslo dovana yra pagimdīusi didīzīausius mokslinīcius teologus kurie īstabīu bīdu buvo taip gīlīai apīvesti, kad pīeš juos lenkia galvas net ir didiejī pasaulīnīai mokslīnīcīai!???

Ypatingu bīdu šītāja dovana buvo apdovana Švenīcīausījī Marija.

Šventojī Dvasia nepasitenkino, vien tik leīzdama Jai īstabīai īzvelgti ī Apreīškīmo tiesas ir jas suprasti, bet dar mokslo dovana suteikē Jai tikros vidūjīnēs nuojautos (instīnkto), kurios pagelba Jī be jokīos klaidos īsprēsdavo šīto pasaulīpasaulīo dalīkus. Jī lengvai buvo supratusi, kaip tai dedasi, kad visī tikriejī pasaulīnīai mokslāi bītīnai turī susībēgti ī DIEVĀ, visū tiesū šaltīnī.

Iš pat savo prasīdējīmo pradīju, kaip jau buvome minēje, Jī buvo DIEVO apdovana pašvenīamājā malone ir īš šīs einanīu tokiu protu ir īšmone, kad Jī šīuo žvlīgsnīu buvo prašokusi daug aukšīcīau ir mūsū pirmuosius tēvus pīeš jīems nupuolant.

Begyvendama īš pat maīzens pīešventyklos, Jī stropīai gīlinosi ī Šventājī Raštā ir mokytojū žodījus, ir šī mokslo dovana apīvietē Josios protā taip, kad Jai aiški buvo kiekviena tikējīmo paslaptis. Nēra tad ko stebētīs, kad Jī per aplankymā šv. Elzbietos īšliejo savo jausmus gīesnēje "Magnificat" tokīais žodīzīais, kurie nekados nesīlīaus stebīnē visā pasaulī!

Šītai paīcīai dovanai dēka, Jī per 30 metū gyvendama paslaptīje kartu su JĒZUMI, mokējo sunaudoti JĒZAUS pamokīnīmus ir Jojo paskelbtāsias tiesas, tuētuojuau sugēbējo atskīrti nuo pasaulīo īšvedīzīojīmū ir tikrai īvertīnti Jo darbā, pasaulīui pamokīnti ir atpīrkīti. Šītai dovanai dēka Jī nē kiek nevertīno

apgaulīngū pasaulīo gērybīū, manydama savo šīrdīje, lygkad šv. Paulius (Phil. III.7): "Bet kas man buvo pelnas, tai del KRISTAUS palaīkīau nuostolīu

Taīcīau, šītāja dovana Jī buvo apdovana visoje pilnūmoje per Šventosios Dvasios nusīleīdīmā ant Jos ir Apaštālū per Sekmīnes. Tada Jī gavo mokslo dovanā daug dīdesnīame laīpsnyje, kaip kad Apaštalai ir kīti krūvon suīmti. Šīo dēlei ir Apaštalai, Jai ūgyvenant ant žemēs neretai kreīpdavosi ī Jā, īekodamī paaiškinīmū ir patarīmū. Nēra tad ko stebētīs, jog šventiej Rašytojai vadīndavo Jā "Mokytoja Apaštālū," o Baīžnyīcīa īdējo lītanījon žodījus: "Apaštālū Karalīene, melskīs ūz mus!"

Šīta mokslo dovana visados būdavo reīkalinga; taīcīau, nē vienais laīkais jī nebūdavo tiek reīkalinga, kaip kad dabartīnīais laīkais! Melagystēs ir klasītos kunīgaikštīs nepaprastai ītemptu bīdu šīandīenā sēja po pasaulī netīkējīmā ir klaidīmanīcīas tiesas (ir reīkīa bītī visai akliems, kad nepatēmītume, kaip šītas pīktas žengīa pīrmy, ypacī griaudamas mūsū sīelas per spaudā, šīā tikrājā klaidos ir nuodēmīū tarnaitē!

Didelīs pavojus mūsū tikējīmūi grēsia īš atvīrū tikējīmo pīešū pusēs. Taīcīau, dar dīdesnī pavojū sudaro tie rašytojai, kurie, prīsidēngē neva noru surasti tikrājā tiesā, pataīsyti neva Baīžnyīcīos klaidas, neva sulyģīnti žmōnes teisēsē, īš tikrūjū tai tik turī omenīje vienā tikslā, bītēnt: sugriauti mūsū tikējīmā! Po pīredanga neva apģīnti KRISTAUS paskelbtāsias tiesas šītie rašytojai īšbraukīa īš Šventojō Rašto netīnkamas jūjū klaidoms vīetas, neģīa senūjū posakīus (tradīcījas-, skleīdzīa taip vadīnāmas modernīskāsias klaidas statydami virš visa tīktai žmōgaus protā!

Ir deģa! Randasī tūkstanīū tūkstantys žmōnīū, kurie naudojasī šītais mokslāis

tikslu išsiveršti iš DIEVO skirtų suvaržymų, kadangi, neturėdami savo sieloje pašvenčiamosios malonės, jie yra visai pasidavę kūniškiems palinkimams, kuriuos iki laikui patenkina pasaulio smagumai, tačiau, jie susigriebia pagaliau, jog eina pražūties keliu, bet jau po laikui!

O! kaip reikia būti atsargiems, o ypač tėvams, kurie nepridaboja savo vaikų irleidžia jiems skaityti įvairias klasingas knygas ir laikraščius! Laikui bėgant, vaikams suaugus, jie pamato, į ką

pavirto jųjų vaikai, ir verkia, tačiau, nebe metas verkti, kai pieno puodyne sudužo!

Kaip karštai reikia mums melstis į Šventąją Dvasią ir kaip reikia glaustis prie Apaštalo Karalienės, kad padėtų mums išsisaugoti visų klaidų ir visų žinksnų kurie veda prie pražūties! Kaip tad svarbus yra daiktas: "pažinti perviršijančią visokį žinojimą KRISTAUS meilę, kad būtumeme pripildyti viso DIEVO pilnumo" (Eph. III. 19)!

* * *

Maldos Vertė

Kaip brangi ir kilni yra malda, mums puikiai nurodo šv. Jonas apaštalas savo Apreiškime: "Atėjo kitas angelas ir atsistojo ties altoriu; jis turėjo auksinį smilkytuvą; jam buvo duota daug smilkalų, kad dėtų iš visų šventųjų maldų ant aukso altoriaus, kur yra ties Dievo sostu. Smilkalų dūmai, iš šventųjų maldų, pakilo iš angelo rankos Dievo akyvaizdoje" (Apr. 8, 34). Šv. Krizostomas aiškindamas šią vietą sako, jog čia gali žmogus aiškiai pažinti, kaip brangi yra malda, jei Šv. Rašte lyginama su smilkalo maloni kvapu, kuris pripildo tam tikrą erdvės dalį ir visų joje besirandančių jaukiai kutena uoslę. Lygiai ir gerai atlikta malda yra maloni Dievui ir teikia džiaugsmo angelams ir šventiesiems danguje. Todėl šv. Jonas kalbėdamas apie dvidešimt keturis vyresniusius sako: "Jie parpuolė ties Avinėliu, turėdami kiekvienas po arpa ir auksinę taurę smilkalų." (Ap. VI, 8).

"Taigi, ar gali būti kas kilnesnio už maldą?" klausia šv. Augustinas "Ar gali būti kas naudingesnio mūsų gyvenime? Kas saldesnio mūsų sielai? Bran-

gesnio visoj religijoj?" Tos pačios nuomonės yra ir šv. Grigalius Nysietis: "Nuo to malda pareina, kas šiame gyvenime taip gerbiama ir branginama," Kad dar labiau maldos vertę iškėlus šv. Bernardas sako: "Nors angelas Dievo tarnas prie tavęs nuolatos stovi ir gina nuo piktojo apgaulės ir pinklių, tačiau jis savo pagalbą sustiprina prisimindamas tai, jog tu dažnai esi užsiėmęs malda." Tą savo mintį jis iliustruoja šv. Rašto posakiais: "Angelų akyvaizdoje Tau himnus giedosiu" (Ps. CXXXVII, 1). Toliau jis vėl primena: "Atėjo kunigaikščiai ir įsimaišė į tarpą bubnuojančių mergelių." Čia kunigaikščiais šventasis vadina angelus, kurie susimaišė su tais, kurie meldėsi. Prie to jis dar priduria žodžius angelo tartus Tobijui: "Kai tu su ašaromis meldei, aš tavo maldą nunešiau prie Dievo Sosto." Iš čia matome, jog angelas kiekvieną maldos žodį ima iš besimeldžiančio lūpų ir neša Aukščiausiamam.

Šv. Hilarijus tvirtina, jog "angelai tikinčiųjų maldas surenka ir kasdien Dievui aukoja." Laike maldos mes randamės angelų tarpe ir lavinamės daryti

tai; ką mes turimėsime veikti per amžius. Dėl to jie mus prižiūri maldos metu, kaip esami ir būsimi palydovai į dangų, kad ten užpildžius vietą, kuri liko tuščia nupuolus blogiesiems angelams.

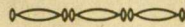
Be to, šv. Jonas Auksaburnis nurodo ir maldos naudą, kurią ji mums teikia: "Kokiai palaimai mus malda iškelia ir koku gėriu mus pripildo!" Tu tada kalbi su Dievu, šnekiesi su Jėzumi Kristumi, beveliji sau ko tik nori, ir prašai viso, ko tik tavo širdis pageidauja."

Joks liežuvis negali apsaakyti kokią vertybę ir nauda tas bendravimas su Dievu mums duoda. Žmogus santykiaudamas su išmintingais ir mokytais persiima jais; bendraudamas su pamaldžiais mokosi pamaldumo ir kitų dorybių; tad

kokia naudą žmogus begali pelnyti dažniu pašnekesiu su Dievu!? "Ateikite pas Jį ir būsite apšviesti" (Ps. XXXIII, 6), sako karališkasis pranašas. Aišku, kaip didele šviesa ir aiškiu pažinimu žmogus turi būti pripildytas! Kokios palaimos ir kokio gėrio tuo elgesiu žmogus tampa pripildytas! Todėl šv. Jonas Auksaburnis drąsiai tvirtina, jog niekas daugiau negali padėti mūsų dvasinei pažangai, kaip dažna malda ir daug-kartinis santykiavimas su Dievu; nes per tai žmogaus širdis pasiekia gyslą, kuri išnešioja kraują po visą kūną. Tai mus daro šventus, ir iš nuodėmingo žmogaus daro panašius į patį Dievą.

Vertė P. G.

* * *

Katalikų Pasaulyje

MARIJOS VARDŲ DIENOJE.

CHICAGO, Ill. — Jo Eminencija Kardinolas Mundelein, Chicagos Arkivyskupas, dalyvaujant Jo Ekse. vyskupui Sheil, daugeliui kunigų ir įžymiųjų pasaulininkų, pašventino arkivyskupijos katalikų jaunimui skiriamą rekreacijos (įvairios rūšies sportų) centrą. Šis centras užima keturis Congress banko namų aukštus, Wabash ave. ir Congress gat. Šios rūšies arkivyskupijos centras yra vienatinis J. Valstybėse. Kai kuriose parapijose organizuotas katalikų jaunimas jau senai turi parapijinius centrus, o dabar Jo Eminencijos pastangomis įkūnytas arkivyskupijos centras. Kardinolas po pašventinimo gražiai kalbėjo apie šio centro reikalingumą mūsų jaunimui.

ROMA. — Vatikano laikraštis smerkia J. Valstybėse išleistus pazo ženklelius Olimpijadės paminėjimui. Ant ženklelių atvaizduota plika sviedžiantį ritinį statula.

Laikraštis pareiškia, kad J. Valstybės tos rūšies ženkleliais įžeidžia kūdikystę, daro gėdą suaugusiems, paniekina moteriškumą ir suteršia visą gyvenimo poeziją.

Laikraštis toliau paduoda vieną žinią iš New Yorko. Tenai viena padori mergaitė užėjo į vaistinę ir prašė pašto ženklelio. Jai duota tas olimpinis penkių centų ženklelis. Mergaitė tai pamačiusi nuraudo, kaip nunokęs pomidoras, ženklelį padėjo ant stalo ir tarė, kad ji nė koku būdu negali siųsti motinai laiško su tos rūšies ženkleliu. Tada jai duotas Washingtono sukaktuvių 5 centų ženklelis.

WORCESTER, MASS.

Atsišaukimas

Gerbiemieji ir gerbiamosios: —

Gerai žinodami iš praeities gerbiamųjų geradaringumą, vėl drįstame kreiptis į jus su širdingu prašymu, kad pagelbė-

tumėt našlaičiams, vargšams ir visokių nelaimių paliestiems, kurie negalėdami patys savimi apsirūpinti, pasilieka gerų žmonių nuožiūrai. Labdaringoji draugija, kuomi tik gali, ir kiek tiktai gali, gelbsti tiems vargšams.

Kap praeitais metais, taip ir šiais, rugsėjo 24 d. miesto valdžia leido rinkti visame mieste ant gatvių aukas. Laukdami gailestingumo iš kitataučių toje dienoje, mes patys lietuviai turėtume už vis labiausiai pasirodyti, su artimo meile, nes tai mūsų pačių brolių reikalas.

Tat Labdaringoji draugija kviečia visus prisidėti prie to gražaus artimo meilės darbo, kuomi kas gali. Reikalingos yra aukos; reikalingi yra tai dienai rinkikai.

Aukas malonėkite siųsti šiuo adresu: Lithuanian Charitable Society, 7 Mott St., Worcester, Mass.

Tie, kurie norėsite pasidarbuoti rinkliavos dienoje, ateikite į Šv. Kazimiero bažnytinę salę, rugsėjo 23 dieną, 7:30 val. vakare. Pranešta bus kur ir kaip darbuotis.

Pasitikėdami jumis ir reiškėdami jums broliškos pagarbos, liekame,

Pirm., *V. J. Blavackas,*

Rašt., *J. Svirskas,*

Izd., *P. Langvinis.*

MARJAMPOLÉ. — Kun. A. Petrauskas, M. I. C., arijonų misijonierius, rugpiūčio 28 d. rašo, kad važiuoja Anglijon į Londoną ir rugsėjo 15 d. su "Majestic" iš Southampton plaukia Amerikon. Apie rugsėjo 21 d. tikisi būti New Yorke.

KAUNAS. — Rugpiūčio 28 d. turėjo įvykti Lietuvos Katalikų Universiteto atidarymas. Tačiau pasirodo, kad tas atidarymas neįvyko. Atlaikyta tik iškilmingos pamaldos Kauno bazilikoje.

Katalikų Universiteto neatidarymo priežastis, tai statomos kliūtys iš vyriausybės pusės, kuri šį darbą trukdo.

CAMBRIDGE, MASS. — Kun. F. Norbutas, parapijos vikaras, rugsėjo 8 d. Jo Eminencijos kardinolo, perkeltas į West Lynn, Šv. Patriko parapiją.

Kun. F. Norbuto vieton į Cambridge atkeliama kun. Jonas Plevokas, kurs per tris mėnesius darbavosi Šv. Bernardo parapijoje West Newton. Abiem kunigėliams linkime geriausios kloties naujose vietose.

Praeitame sekmadienyje klebonas ragino ir prašė leisti vaikelius parapijinėn mokyklon. Čia vaikeliai netik skaityt, rašyt bus išmokyti, bet ir geriau Dievą pažinti, Jį mylėti ir Jam tarnauti bus mokomi. Katalikų tėvų pareiga leisti vaikelius katalikiškon mokyklon. Tėvai atminkite šią pareigą.

PRAŠO PASIMELSTI

Iš niekur pagalbos nesulaukiant ir darbo nebegaunant, prašome "Laivo" skaitytojų mūsų vargšų intencija sukalbėti "Sveika Marija!...

A. † A.

URSULĖ PETKAUSKIENĖ

54 m. kilus iš Vabalnykų par., Marijonų Kolegijos Rėmėja mirė rugpiūčio 31, 1932, North Abington, Mass. Dvejos šv. Mišios Marijonų vienuolyne rugsėjo 30 ir spalio 1 d. Visų Rėmėjų prašome už Ursulę sukalbėti po šv. Rožančiaus dalį.

Laiškas iš Lietuvos

Brangusai Tėveli,

Imu naują plunksną, ir pasilsėjęs, rašau vėl tėveliui, prisiminęs pasiryžimą bei prižadą; dabar Jums parašysiu apie mūsų Lietuvos jaunuomenės darbuotę.

Amerikoje mums dar esant, daug kas buvo girdėta apie mūsų augančius lietuvius. Sakoma, kad koks jaunimas tokia ir ateities visuomenė. Šių dienų Lietuvos jaunimas yra ne kaip Amerikoje — palaidos dulkės, kurios vėjas pakelia ir blaško. Čionai gerai suprantama, kas jie esą ir ko iš jų bus reikalaujama. Gerai jie žino, kad Lietuvai reikia gerų vadų, išminčių ir idealingų žmonių. Negalima sakyti, kad jų nėra, bet kas drįstų sakyti, kad jų yra daug, kad jų užteks arba kad jie laikui einant atsiras?

Rašau, kad jaunimas yra tvirto būdo, dorą ir idealingą nusistatymo. Jis čia sudrūtinatas, sujungtas arba geriau sakant, sucementuotas organizacijomis. Viena iš didžiausių ir svarbiausių Lietuvos katalikų jaunimo sąjunga tai — "Pavasarininkų," kuriai grožisi visi, kurie tik trokšta mūsų brangiajai Lietuvai laimės. Teko kaip tik, mums atvažiuoti į Marijampolę jų 20 metų gyvavimo sukaktuves švenčiant. Daugybė jų buvo suvažiuavę! Didelės išskilmės buvo Marijonų bažnyčioje jos mus stebino, o jų pamaldumas tiesiog žavėjo. Tą dieną matėm sporto dalyvavo mergaitės ir berniukai. Jų tikslas nebuvo, kaip Amerikoje šampionato siekti, bet tik parodyti jauno, sveiko žmogaus kūno judėsių harmoniją bei plastišką grakštumą.

Vakare jaunimas vaidino misteriją — "Liepsnokite Laužai." Misterija yra tai vaidinimas lauke, vartojant gamtos scenas. Ją vaidino gale Marijonų sodo prie Šešupės kranto, kurioje tūkstančiai žmonių buvo suėję. Misterijos autorius ir

režisierius — jaunas studentas ateitinikas — J. Bazilevičius, su kuriuo garbės turėjom susipažinti. Joje vaidino apie 200 artistų ir choristų. Misterijos dainas harmonizavo ir vadovavo jos muzikalei daliai jaunas gabus muzikas, Mrijampolės pavasarininkų veikėjas p. Kreivėnas. Vaidnuojama buvo trys dalys: apie mūsų prieškarinį tautos gyvenimo laikotarpį ir tame laikotarpyje Lietuvos jaunimo žygių pradžia; Lietuvos laisvės aukų kelias — vaidai po Didžiojo karo; trečioje dalyje — tai dabarties ir ateities "Dievui ir Tėvynei" jaunystės jėgos pašvęstos kūrybos darbai, vargai ir nesulaikomas pasiryžimas; galų gale palaimintas jaunystės triūsas — džiaugiasi iLetuva ir senieji, o jaunimas yra įvestas į naujųjų amžių žygius.

Baigdami tą įspudingą vaidinimą, visi juodai apsitaisę, lyg šmėklos, lyg ugninis žaltys, išsirangę su švyturiais, sudarydami liepsnos ratą, ir paskui sukrovę žibintų laužą, sudainavo — "Nauji laikai mums spindi, žiba...", kuris pasiliko kiekvieno dalyvio atmintyje amžinai.

Tarp tų visų kongreso "prašmatnybių", dar galima aprašyti ir apie mergaičių rankų darbą ir audimų parodą. Negalėjom atsigerėti įvairiais lietuviškais raštuotais audimais, mezginiais ir įvairiais išsiuvinėjimais. Apžiūrėjom eksponatus ir stebėjomės: iš kur paprasta kaimo mergaitė turi tiek skonio ir švelnaus nujautimo spalvų derinime. Juk visus tuos darbelius padarė rankos, kurios vienodai puikiai verta gėrėklį, šakę, kaupertuką. Tikrai vertas didžiausios pagyrimo lietuviūtės nepaprastas darbštumas ir rūpestingumas! Pūslėtos rankos ir grožį mylinti jautri širdis tai lietuviūtės papuošalas.

Iš šių bruožų, galite patys padaryti

išvadą kaip mūsų jaunimas čia dirba, veikia ir gyvuoja. Šio jaunimo širdyje yra vienas brangus žemčiūgas — “Dievui ir Tėvynei.” Nemanysite, kad laisvai jie gali darbuotis! Valstybė jų vadus persekioja, į kalėjimą sodina, arba ištremia. Padaryti kokį susirinkimą, reikalaujama pranešti valstybei ir gauti liūdimus. Dar prie to, atvyksta policininkų arba šnipų. Bet čia jaunimas nėra bausis! Gerai supranta, kad kiekvienai kovai reikalaujama aukų! Tasai jų pasišventimas — Dievui ir Tėvynei, tesužadina, tepakelia mūsų Amerikos Lietuvių jaunimą prie kilnaus idealo. Tegul nesidrovėja vartoti savo gimtosios kalbos, savo pavardės ir tegerbia tėvų šalelę Lietuvą! Jaunime! ženki pirmyn ir sieki

to žemčiūgo — “Dievui ir Tėvynei.”

Stud. P. Grušeckis, M.I.C.

P. S. Siunčiu rodos per ilgą straipsnį, bet turiu atsimokėti už mano nerangumą. Lietuvos apylinkes lankom ir jų grožis mus stebina — ypač jose jaunimo skambančios dainos. Gaila, kad mūsų Amerikos jaunuoliai dar nepabudo iš miego! Kitaip jie nesupras savo tėvelių šalelės, neišmoks kalbos, jeigu nesidomės Lietuva!

Baigiu, duodamas nuo visų mūsų ir Lietuvos Marijonų kunigų ir brolių linkėjimų! Jau rengiasi kun. Petrauskas pas jus atgal važiuoti. Tai jisai Jums asmeniui įduos mūsų sveikinimus!

Sudiev!

Petras.

Mūsų Darbai

KOLEGIJOS RĖMĖJŲ CENTRUL.

Aš “Laivo” skaitytojas, radau paskutiniame “Laive” skaitytojų pakvietimą į Seimą, kuriame norėčiau dalyvauti, bet nežinau, ar galėsiu tai padaryti dėl savo gyvenimo reikalų ir kelionės tolimo. Užtat Jūsų prašau Seimą pasveikinti, priimant aukos šimtą dolerių, kuriuos duodu iš dėkingumo Viešpačiui Dievui, kad nedaleido man, užsidarant taupmenų įstaigoms, tų didžiųjų nuostolių, kuriuos šiandieną neša ne vienas, mano geras pažystamas, darbininkas, kuris panašiai man geruose darbo laikuose, atmindamas juodą gyvenimo valandą, savo kruvinu prakaitu uždirbtus centelius dėjo į banką, jos saugumu pasitikėdamas ir manydamas, kad nelaimėje turės pagelbos, o štai dabar netikėtai užsidarius bankai, nieko nebegauna ir iš kitų tyko pagelbos. Mane, pats neišma-

nau už ką, Dievas numylėjo ir apsaugojo lig šiol nuo nelaimių; gal būt dėl to, kad atminčiau dėkingumą ir pasidalinčia savo uždirbtais centeliais su vargšais, visai da negalinčiais dirbti, bernaičiais, kurie mokosi tapti Marijonų misijonieriais. Atminkite mane ir mano šeimynėlę Jūsų maldose. Sudie!

V. Tomkevičius.

REDAKCIJOS PRIERAŠAS. Jeigu V. Tomkevičius dalyvaus Bernaičių Kolegijos Seime, tai jam ten bus įteiktas diplomats Kolegijos Garbės Rėmėjų, o jam neatvykus — bus vėliau pasiųstas pašta.

ANTRAS ATSILIEPIMAS.

Noriu paremti Bernaičių Kolegiją. Per keletą metų tam tikslui atidėlioju po keletą centų. Pereitą metą sunkiai susirgau ir turėjau pasiduoti skaudžiai operacijai, manydama, kad jau nebepagy-

siu, bet Dievo gailestingumas per Švč. Marijos užtarymą mane ant kojų pastatė, matomai, pasigailėjo Dievo Motina mano mažų vaikelių ir šiandieną drauge su jais siunčiame \$100.00 Marijonų Kolegijos Rėmėjų Seimą sveikindami ir per Švč. Mariją bendrai su Marijonų Kolegijos Rėmėjais Aukščiausiajam Viešpačiui dėkodami. Tuščios garbės vengdami prašome mūsų vardo ir pavardės negarinti.

N. N. iš Chicago, Ill.

REDAKCIJOS PRIERAŠAS. Kolegijos Garbės Rėmėjų diplomas siunčiama paštu.

TREČIAS ATSLIEPIMAS.

Sunku man senatvėje kur nors keliauti, tad ir į Seimą vargiai galėčiau atvykti, bet turiu gerą savo kaimyną Praną, kuris už mane parašo laiškus ir kur tik galiu ten ir aukas jįsai mano priduoja, tad jam pavedu ir Kolegijos Rėmėjų Seimą sveikinti ir \$10.00 dovanėlę inteikti.

Jonas Smilgius.

Kolegijos Rėmėjai:

E. Povilonienė, Campbell, Ohio ..	1.00
K. Dailydėniūtė, Brooklyn, N. Y.	1.25
O. Pikutis, Waterbury, Conn. ..	2.00
J. Šliogeris, Chicago, Ill.	1.00
Ag. Kučinskienė, Cleveland, Ohio	1.00
M. Venskūnaitė, Phila., Pa.	2.00
O. Žukauskienė, Cleveland, Ohio ..	1.00
A.K. Bražinskas, Sommersville, Conn.	5.00
Kol. Rėm. 19 sk. pikn., Chicago, Ill.	30.00
A. Služas, Chicago, Ill.	3.00
M. Kačerkis, Woodbury, Conn. ..	1.00
M. Svikliūtė, Worcester, Mass. ..	1.00
Ignotas, Waterbury, Conn.	2.00
L. Misienė, Cleveland, Ohio	1.00
M. Lizuskas, Woodbury, Conn. ..	1.00
A. Krušas, Elizabeth, N. J.	3.00
J. Smilgius, Chicago, Ill.	4.00
Kaz. Bukauskaitė, Hinsdale, Ill. ..	1.00
O. Volungienė, Lawrence, Mass.	2.00

(Zus draugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams
uz aukas. *Remėjų Centras.*

Amerikos Letuvių Žinios

MARIAN HILLS, Hinsdale, Ill. — Šio miesto pietvakarių laukuose randasi Tėvų aMarijonų pirm 10 metų pirktasis Bernaičių Kolegijos reikalams ūkis, kuriame dabar yra pastatyti naujokyno rūmai, šv. Juozapo darbininkų namai, tarnams nameliai, ūkio triobesiai ir aplink sodai. Čia dabar gyvena Amerikos Marijonų Provincijolas ir čia randasi Bernaičių Kolegija, kurios parėmimui darbininkų dienoje buvo Kolegijos Rėmėjų Chicago Apskrities surengtas didelis išvažiavimas.

Bernaičių Kolegijos rūmuose 12 val. laikė šv. Mišias kun. L. Draugelis, pamokslą pasakė kun. Pr. Vaitukaitis. Gražiai

giedojo vargoninkų choras.

Tuoju po pamaldų įvyko Jurgio Washingtono, ark. J. Matulevičiaus ir Provincijolo Kudirkos medelių vardinės. Vaikščiojant prie medelių, vargoninkų choras komp. A. Pociui vadovaujant, giedojo "Dievas mūsų Gelbėtojas." Prie Washingtono medelio gražią kalbą pasakė prof. F. B. Mastas, Federacijos pirm.; prie arkiv. J. Matulevičiaus — dr. J. Poška; o prie Provincijolo Kudirkos — L. Šimutis "Draugo" redaktorius.

Programai vadovavo kun. J. Mačiulionis.

Gražaus įspūdžio paliko visiems šios iškilmės per kurias dalyviai gausiai auko-

jo Tėvo Kudirkos paminklui statyti šv. Kazimiero kapuose.

Ūkio trobesiuose, apie šv. Juozapo namus, įvyko piknikas, kuriame svečius linksmino Cicero vengras dovanai duodamas puikią muziką ir dar uždarbio \$6.00. Kolegijos Rėmėjų 35 skyriaus darbuotojos Ona Bambalienė su dukrele Onute, Ieva Rudienė, Teodora Atraskienė, p. Paulienė ir p. Gubista atvyko su įvairiais laimėjimais ir padarė pelno \$34.70. Kolegijos Rėmėjų 19 skyriaus darbuotojos Ieva Šiaulienė ir Emilija Pocienė pačios iš laiko pagamino svečiams lietuviškos gijos ir gavo už tai \$38.95. Moterų Sąjungos 55 kuopos atstovės Sakalienė, Jasnauskienė, Balčiūnienė, Aitutienė ir k. darbavosi prie "bingo" ir surinko \$26.15.

Darbuotojos restorano iš Cicero 2 dienių prieš tai taip puikiai viską sutaisė ir tiek valgių pagamino, kad tūkstantinė minia pavalgė ir įeigū davė \$252.75. Už ice cream ir soda sudėjo \$64.00.

Vaikams buvo didelis džiaugsmas įodinėti ant gyvū arkliukų, mokant po niKeluką, surinkta \$19.00.

Puikus oras, gražūs lietuviški žaidimai, vaikštynės po daržus ir sodus užlaikė pilnai patenkintus svečius iki vėlybam vakarui.

Marijonų Kolegijos ūkis visiems lietuviams darosi maloni poilsio vietelė ir kiekvieną išvažiavimą vis didesnis ir didesnis mūsų tautiečių skaičius su juom susipažįsta, į jį vykti sužino artymiausius kelius, jame suranda savo senosios tėvynės jaunatvės malonius prisiminimus ir iš jo saviesiems miestan lauktuvių gabeina tik ką pamelžto šilto pienučio, sūrių, sviesto, kviečių miltų, daržovių, rūkytų kumpių, dešrų, skilandžių ir lašinių.

Ten buvęs.

AMERIKOJE LIETUVIŲ ŠV. KAZIMIERO SESERŲ VEDAMŲ PARAPIJINIŲ MOKYKLŲ

SĄRAŠAS 1932 SIDABRINIO JUBILIEJAUS METAIS

(Pirmoje vietoje dedame metus, kuriuose Vienuolija tai mokyklai davė savo mokytojas seseris).

1908 m. Šv. Kryžiaus par. Mt. Carmel, Pa. 287 mokiniai; 1911 m. Visų Šventų par. Chicago, Ill. 202 — 1912 m. Šv. Baltarmiejaus par. Waukegan, Ill. 207 — 1912 Šv. Kazimiero par. Philadelphia, Pa. 218 — 1913 m. Aušros Vartų par. Chicago, Ill. 195 — 1914 m. Dievo Apvaizdos par. Chicago, Ill. 273 — 1915 m. Šv. Mykolo par. Chicago, Ill. 60 — 1916 m. Šv. Juozapo par. Scranton, Pa. 415 — 1919 m. Šv. Kazimiero par. Chicago Heights, Ill. 76 — 1920 m. Šv. Antano par. Cicero, Ill. 405 — 1921 m. Šv. Petro ir Povilo par. Chicago, Ill. 153 — 1921 m. Šv. Alfonso par. Baltimore, Md. 135 — 1922 m. Nekalto Prasad. Švenčiausios Panelės par. Chicago, Ill. 607 — 1923 m. Šv. Jurgio par. Chicago, Ill. 573 — 1924 m. Šv. Kryžiaus par. Chicago, Ill. 403 — 1924 m. Šv. Kazimiero par. Worcester, Mass. 448 — 1926 m. Šv. Andriejaus par. Philadelphia, Pa. 291 — 1927 m. Šv. Pranciškaus par. Indiana Harbor, Ind. 92 — 1927 m. Šv. Pranciškaus par. Minersville, Pa. 314 — 1928 m. Saldžiausios Jėzaus Širdies New Phila., Pa. 338 — 1928 m. Šv. Kazimiero par. Gary, Ind. 90 — 1929 m. Marijos Gimimo par. Chicago, Ill. 529 — 1929 m. Šv. Petro ir Povilo par. Rockford, Ill. 98 — 1930 m. Šv. Juozapo par. Chicago, Ill. 30. —

AUKŠTESNIŲ MOKYKLŲ SĄRAŠAS 1932 m.

1911 m. Šv. Kazimiero Akad. (High School) Chicago, Ill. 217 mokinių; 1919

m. Šv. Kazimiero Akad. (Komercijos Kursai) Chicago, Ill. 54 — 1932 m. Villa Juozapas Maria (High School) Philadelphia, Pa. Atidarė rudenyje; 1927 m. Dievo Apvaizdos (Komercijos Kursai) Chicago, Ill. 31. —

LIETUVOJE ŠV. KAZIMIERO SESE- RŲ VEDAMŲ MOKYKLŲ IR ISTAIGŲ SĄRAŠAS 1931-32

Užimta nuo 1921 metų Pažaislio Pradinė mokykla Pažaislyje 120 mokinių 1923 m. "Saulės" Namų Bendrabutis Kaune 60 — 1924 m. Šv. Kazimiero Seserų Kongregacijos Merg. Gimnazija Kaune 325 — 1925 m. papartinė pradžios Mokykla ir Vaikų Darželis Aukštoje Panemunėje 265 — 1930 m. Vaikų Darželis Kaune 80 — 1930 m. Prirengiamoji prie Gimnazijos Kaune 75 — 1931 m. Papartinė Pradžios Mokykla Žemaičių Kalvarijoje 79 — 1931 m. Vaikų Darželis Telšiuose 40 — 1931 m. Vaikų Darželis Petrošiūnuose 50 — 1931 m. Senelių Prieglauda Pažaislyje 20.

MIRUSIOS ŠV. KAZIMIERO KONG- REGACIJOS STSELĖS AMERIKOJE

Sesuo M. Elena Barysaitė (1895—1919)
Sesuo M. Klementina Kvederaičiūtė (1894—1919)
Sesuo M. Bernadetta Bendinskaitė (1893—1921).
Sesuo M. Marcijona Štulytė (1895—1922).
Sesuo M. Virgilija Žiliūtė (1901—1925).
Sesuo Marijona Bubelytė (1891—1925).
Sesuo M. Kleofa Kuleišytė (1894—1926).
Sesuo M. Amabilis Benzinaitė (1911—1930).
Sesuo M. Dolorita Levgaudaitė (1906—1930).
Sesuo M. Irena Vailionytė (1898—1931).

LIETUVOJE

Sesuo M. Regina (1930).
Sesuo M. Cecilija (1931).
Sesuo M. Valerija (1931).
Te jos ilsisi Viešpaties ramybėje.

KLAUSIMAI IR ATSAKYM.

KLAUSIMAS. Skaičiau Šv. Rašte, kad nekurie asmenys gavo apreiškimų per sapnus ir jiems įtikėjo, o šiaip sakoma, kad yra negeras daktas tikėti sapnams. Ž. K.

ATSAKYMAS. Nėra abejonės, kad Dievas, jei Jis nori, gali kalbėti žmonėms per sapnus. Bet tuomet Jis daro taip su parinktais asmenimis ir aiškiai jiems duoda suprasti, kad Jis kalba per sapnus.

Toki atsitikimai yra išimtys.

Paprastuose dalykuose būtų kvailybė patikėti sapnams, kurie dažniausiai yra vaizduotės padariniai — įvairiausi vaizdai be jokio nuoseklaus sąryšio.

KLAUSIMAS. Ar tiesa, kad lietuvius prie pirmojo krikšto privedė Jadvyga, su kuria Jogaila apsivedė? "L." Sk.

ATSAKYMAS. Nemažai lietuvių buvo apsikrikštijusių prieš Jogailos apsivedimą. Galimas daktas, kad Jadvyga sutiko tekėti už Jogailos, jei jis ir visa lietuvių tauta taps krikščioniška. Tuomet ir įvyko visos tautos apsikrikštijimas. Patys kunigaikščiai Vytautas ir Jogaila rengė žmones prie krikšto.

KLAUSIMAS. Kaip geriausia kalbėti "Viešpaies Angelas, skambinant varpams, arba šiaip tam tikrame laike, kuomet tenka dirbti su nekatalikais? Kat.

ATSAKYMAS. Tokiuose atsitikimuose, žinoma, negali kalbėti garsiai, nei daryti priklaupimo, bet gali negirdimai kalbėti maldas. Taip darydamas pagarbinsi Dievą ir pelnysi atlaidus.

KLAUSIMAS. Ar nėra sunki nuodėmė duoti vaikams darbą ir už jį jiems mokėti pinigų, kuomet yra abejonė, kad jie gali nueiti žiūrėti į nepadorius juduimusius paveikslus? Tilda.

ATSAKYMAS. Jei be jokios abejonės žinotum, kad jie taip padarys, tai būtų kaltė pinigais duoti jiems progos pamatyti nepadorių paveikslų, bet kuomet to tikrumo nėra, tai nereikia taip blogai teisti vaikų ir atsakyti jiems darbą.

KLAUSIMAS. Ar gali katalikų kunigas duoti šliubą porai, kurioje abi pusės yra protestantai, nepadarius prižadėjimo ir nepasirašius dokumento, kad jie savo vaikus auklės katalikiškai? Bac.

ATSAKYMAS. Tokis atsitikimas būtų tikroji retenybė ir be ypatingo leidimo iš vyskupo kunigas čia nieko nedarytų. Vyskupas tuomet paduotų ir reikalingas sąlygas.

KLAUSIMAS. Ar yra kokia nors pareiga, kad katalikas kalbėtų ražančių kurį nors paskirtą laiką? Nor.

ATSAKYMAS. Katalikas neturi pareigos po nuodėmės bausmės kalbėti ražančių, nebent jis būtų skirtas jam kaip sakramentinė atgaila. Bet labai gera ir naudinga, kad, kas tik gali, kalbėtų ražančių kasdien. Jis galėtų pelnyti daug atlaidų ir pagelbėti sau ir skaistytklos sieloms.

KLAUSIMAS. Ar yra Katalikų Bažnyčioje nustatyti metai seniems apsivesti? Vyras 65 metų nori apsivesti su moterimi 70 metų. Ridik.

ATSAKYMAS. Nėra Bažnyčios įstatymo šiame reikale.

KLAUSIMAS. Ar gali katalikas apsivesti su divorstuota protestante? Ved.

ATSAKYMAS. Tai priklauso nuo to, ar divorsuotosios pirmoji moterystė buvo gera ar ne. Protestonų sektų yra labai daug ir jų pažiūros ir moterystės įstatymai yra įvairūs. Taigi kiekvieną kartą, kuomet katalikas norėtų vesti divorstuotą protestantę, turi būti padarytas nuodugnus ištyrimas divorsuotosios pirmasis šliubas.

KLAUSIMAS. Ar gali įstoti vienuolijon mergina apie 39 metų senumo?

ATSAKYMAS. Įstoti gali, tik privalo susirasti vienuoliją, kuri tokias priima.

KLAUSIMAS. Ar paprotys, ar pareiga, atkalbėjus penkias ražančiaus paslaptis, kalbėti "Sveika Karaliene", arba litaniją šv. Marijos?

ATSAKYMAS. Tai yra paprotys. Ra-

žančiaus atlaidai gaunami ir nekalbant nei "Sveika Karaliene," nei litaniją.

KLAUSIMAS. Ar gali katalikė mergina gauti sutuoktuves bažnyčioje, jei ji teka už protestanto, kuris tiki ir gerbia katalikišką tikėjimą? Klem.

ATSAKYMAS. Ne. Jie gali būti sutuokti klebonijoje arba zokristijoje, jei protestantiškoji pusė sutinka ir viešai pasižada pildyti Bažnyčios pastatytas sąlygas. Kad galima būtų duoti šliubas bažnyčioje, neužtenka, kad protestantiškoji pusė gerbia katalikų religiją. Ji turi būti priėmus tą religiją; ir privalo būti priimta į Kat. Bažnyčią.

KLAUSIMAS. Susilaikymas katalikų nuo valgymo mėsos penktadienį ar yra liuosos valios asmeniška auka — apsimarinimas, ar yra įsakyta? Pr.

ATSAKYMAS. Tas susilaikymas yra Bažnyčios įsakytas. Sunkią mirtiną nuodėmę turi katalikas, kuris tą susilaikymą laužo. Jis yra užvesas nuo apaštalų laikų, kad katalikai pasninkaudami atmintų Jėzaus mirtį ant kryžiaus ir kartu darytų atgailą už savo kaltes.

KLAUSIMAS. Kuomet kunigas laimina žmones su šv. Sakramentu monstrancijoje, ar jis privalo tuomet žiūrėti į Švenčiausiąjį? Kl.

ATSAKYMAS. Jis neturi pareigos žiūrėti į Švenčiausiąjį. Kartais gali būti jam net labai neparanku žiūrėti.

KLAUSIMAS. Ar gali būt įrodyta šv. Rašto žodžiais, kad Bažnyčia turi teisę teikti atlaidus? S. C.

ATSAKYMAS. Taip šv. Mato Evangelijoje skaitome: "Kam bus atleista ant žemės, bus atleista ir danguje. Šv. Jono Evangelijoje užrašyta: "Kam nuodėmės jūs atleisite, jos bus jiems atleistos. Taigi Bažnyčia turi paliktą jai teisę ir nuodėmės atleisti ir atgailą už jas arba sumažinti arba ir visiškai atleisti. Iš šv. Povilo darbų ir laiškų matome, kad atlaidai jau jo buvo teikiami.